

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrta leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošlja do odpovedi. — Udje „Kato. tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do torke opoldne. — Ne zaprte reklamacije so poštnine proste.

Današnja številka obsega 10 strani in Gospodarske Novice.

Samo 2 kroni

stane Slovenski Gospodar od 1. julija do konca leta.

Lurški čudeži.

Več kot 50 let že roma pobožno katoliško ljudstvo na obrežje reke Gava in prosi milosti pred lurško votlino. In že več kot 50 let deli lurška Devica milosti usmiljenja božjega. Velikanske množice vernikov prihajajo leto za letom v Lurd, da navdušeno pričajo svojo vero.

Nasprotniki vere pa se norčujejo iz vsega, kar je svetega in na podlagi par lažnjivih in izmišljenih podatkov napadajo vero in resnico. Najbolj jih pa bojejo v oči čudeži, katerih ne morejo utajiti, ker priče živijo in oznanjujejo, kar so doživeli, videli in slišale. Zato jih skušajo razlagati na vse mogoče načine in jim odrekajo vsak nadnaravni izvir. Obračajo se v stran, da ne bi videli, česar nočejo verovati.

Tudi k nam prihajajo taki ljudje, ki nas hočejo „osrečiti“ s svojo brezversko učenostjo. Pred kratkim so povabili mariborski luterani nekega dr. Aignerja v naše mesto, ki s svojo „modrostjo“ zabavlja proti katoličanom. Njegova posebna učenost obstoji v tajenju in smešenju svetovnoznanih lurških čudežev. Na podlagi 2tedenskega bivanja v Lurdu razlaga in opisuje ta človek ozdravljenje v Lurdu kot navadne dogodke, povzročene vsled hipnega duševnega razpoloženja. Dr. Aigner omenja ozdravljenja, katerih zdravniška komisija v Lurdu sama ni priznala. Svoje trditve podpira celo s slikami, iz katerih je razvidno sovraštvo in mržnja do katoliške cerkve.

Vse to kaže, da se ne gre dr. Aignerju za stvar in znanstvo, ampak da potom svojih predavanih napada katoliško vero in katoliško ljudstvo. Drug namen njegovega predavanja v Mariboru pa je bil tudi, s pomočjo zasmehovanja katoliške vere pripravljati tla luteranstvu in vsenemštvu. Žalostno je tudi, da je prišel dr. Aigner na povabilo mariborskih nemških hujšakačev, ki s svojo gonjo proti veri in katoliškemu ljudstvu jasno pričajo, da so v duševni zvezi z našimi slavnimi štajercijanci, liberalci in socialnimi demokrati.

Dr. Aigner ni tajil ozdravljenj v Lurdu, ker jih ni mogel. Tajil je le čudeže, to se pravi, odrekal jim je vsak nadnaravni izvir ter jih proglasil za „švindl“. Pritoževal se je, da bolniki ne hodijo več k zdravniku, ampak v Lurd, kjer delajo „kšeft“ jezuiti, katerih pa v Lurdu sploh ni. Norčeval se je iz učene zdravniške komisije v Lurdu in ji očital nezmožnost, pristranost in neznanost. Govoril je o „čudežih“, katerih — kakor rečeno — imenovana zdravniška komisija nikdar ni priznala za čudeže. Da bi se bil pa potrudil, povedati par pravih čudežev, to mu ni padlo niti na misel. Svetovnoznanih čudežev, Rudder, Rouchel, Gargam in drugih niti omenil ni. Kako vse drugače bi vplivalo na občinstvo, ako bi bil navedel ozdravljenje poljskega delavca Rudderja, ki je imel na nogi strašno rano, podobno raku! Trpel je celih 8 let. Več zdravnikov ga je proglasilo za neozdravljivega. Rudder se je namenil v neko svetišče, kjer se časti lurška Devica. Tudi tam so ga zdravniki natančno preiskali in dognali, da je njegova noga naravnim potom neozdravljiva. Bolnik je šel sedet pred podobo lurške Device in jo prosil za pomoč. In glej! Vrgel je berglje od sebe ter začel brez vsake opore hoditi. Rana se mu je popolnoma zacelila. Šel je domov, kjer so vsi, ki so ga poznali, pismeno potrdili njegovo čudežno ozdravljenje.

To se ni zgodilo v Lurdu ob navzočnosti neštete množice ljudi, ki bi bila mogla vplivati na bolnikovo duševno stanje in ga ozdraviti. To se je zgodilo na priprošnje lurške Device, ki deli svoje milosti ne le v Lurdu, ampak tudi drugod. Veliko zdravnikov se je pečalo z Rudderjevim ozdravljenjem in vsi so morali priznati, da se je zgodil čudež, katerega ne morejo naravnim in zdravniškim potom razložiti.

Lurški čudeži so trdnjše in zanesljivejše dokazani nego zgodovinski dogodki, o katerih noben pamečen človek ne dvomi. Tu so dejstva, katera se lahko takorekoč z roko otipajo in z lastnimi očmi vidijo. Zanesljive in verodostojne priče so izjavile nekaj, kar

je treba upoštevati. Temu pričevanju pa se pridružuje še izjava izvedencev in zdravniška spričevala strokovnjakov.

Ozdravljenja, kakor zaraščenje zlomljenih kosti, ustavljenje gnilobe v kosteh, ozdravljenje načetih pljuč itd. se ne morejo razlagati naravnim potom. Treba je priznati, da je delovala zraven neka višja moč, ki zapoveduje tudi naravi. In narava se mora ukloniti tej moči.

Vse to veruje naše verno slovensko ljudstvo, ki priča to vero s svojim romanjem k Mariji v Lurd. Ono veruje, ker je prepričano o resnici dogodkov, ktere so najrazličnejši zdravniki vseh ver in narodnosti proglasili za neumljiva in zdravniškim potom nemogoča ozdravljenja. In te vere ne bodo iztrgali iz njegovega srca razni lurovski zdravniki, katerih modrost in učenost se ne dasta lahko dokazati.

Kaj pa hočejo doseči protestantski Nemci, prijatelji in zavezniki naših štajercijancev, s svojimi predavanji proti Lurdu? Ti ljudje, kateri sploh nimajo nobene vere, bi z lažmi, zavijanjem resnice, blatenjem naših verskih čustev in hujškanjem proti katoliški veri in duhovnikom, radi pripravili naše ljudstvo v to, da bi postalo polagoma maloverno in tekoma zrela za odpad. A pomnite vi lurovski Nemci in štajercijanci: Naše ljudstvo ostane zvesto Mariji in katoliški cerkvi!

Na Balkanu.

Bolgarija zahteva, da ne samo Rusija, ampak tudi Srbija pripozna veljavnost srbsko-bolgarske pogodbe, predno se začnejo pogajanja v Petrogradu. Tega Srbija neče, zato pa tudi ni gotovo, ali bo sploh prišlo do pogajanj v Petrogradu. Med tem postaja napetost med Srbijo in Bolgarijo vedno večja. Bolgarija je že izjavila, da je izžepala proti Srbiji vsa sredstva, ki so ji v mirnih časih na razpolago. Ostaja ji sedaj še eno sredstvo, da prisili Srbijo, naj pripozna sklenjeno in podpisano pogodbo. To sredstvo je seveda vojska.

Bolgarija in Srbija se z velikansko naglostjo pripravljata na novo vojsko. Ta je neizogibna, ako Srbija v zadnjem trenutku ne popusti. Dolgo smo bili prepričani, da se bo Srbija v zadnjem trenutku gotovo umaknila, toda sedaj vidimo nekatera znamenja, ki nam majojo to prepričanje. Rusija pošilja Srbom vojna sredstva, kakor konje, orožje, municije in kar se v vojski potrebuje. Srbija bi se udala, samo, ako bi je Rusija ne podpirala. Sedaj jo podpira in zato se bojimo, da je vojskuna nevarnost večja kakor smo mislili. Nevarnost je celo tako velika, da je treba na eni ali drugi strani nenavadnega dogodka, ki bi s svojo silo preprečil vojni spopad med brati.

Rusija je stala dosedaj v sporu med Bolgarijo in Srbijo na strani Srbije. Ni si upala reči, da imajo Srbi prav, ako se nočejo držati pogodbe, a varovala se je tudi povedati, da je to grdo, ako zavezniki po izvršenem delu nočejo držati več svojih obljub. Bolgarija tudi ni držala rok križem ter si je iskala svojih prijateljev. Najprej si je skušala zavarovati hrbet ter si pridobiti Rumunijo in Turčijo. Kakor poročila pravijo, se ji je to tudi posrečilo, čeprav je posebno Nemčija hujškala na nesramen način Rumune, naj ne dajo Bolgarom nobenih zagotovil. Avstrija sicer izjavlja, da je nepristranska, vendar je iz uradnih glasov razvidno, da na tistem podpira pravično stvar Bolgarov.

Bolgari pripravljani.

Bolgarija je pripravljena. Zato tudi njen odločen odgovor Srbom, da je izžepala vsa mirna sredstva. Imela je še tri infanterijske divizije spraviti s turškega bojišča proti srbski meji. Dne 1. junija je začela s transportom. Za transport je samo železnična proga Dimotika—Odrin—Plovdiv na razpolago; na njej se lahko na dan prepelje 8—10 vlakov, vsak vlak s 60 vozovi. Ker se je torej s 1. junijem začel transport, je bil komaj dne 20. junija končan. Da je naš račun pravičen, nam dokazuje poročilo, ki pravi, da je omenjena železnica zopet odprta za javen osebni in blagovni promet.

Tudi srbske priprave so gotove. Poročila pravijo, da so pred dnevi prišle še zadnje grške čete na določena jim mesta. Srbske čete same pa so itak že več časa na svojih mestih.

Bolgari imajo pripravljenih 300.000 mož s 600 topovi, Srbi in Grki skupaj 240.000 mož s 620 topovi, in sicer je 160.000 Srbov s 450 topovi in 75.000 Grkov s 170 topovi.

Ako pride do spopada, se bo bila glavna bitka na severu Makedonije. To je razvidno iz moči razpostavljenih armad. Bolgari imajo na severu 240.000 mož, Srbi 160.000. Srbi stojijo v dveh skupinah. Večina, 100.000 mož, je postavljenih pri Skoplju, 50.000 mož pri Pirotu in Nišu. Proti tem četam imajo Bolgari pripravljenih v prostoru Sofija—Caribrod 100.000 mož. Razven tega imajo še proti srbskim četam postavljenih pri Küstendilu 40.000 mož.

Vojaški strokovnjaki trdijo, da je Bolgarija svoje vojne moči na duhovit način razpostavila za slučaj, da jo Srbi napadejo. Ako Srbi začnejo vojsko, jo morajo začeti pod velikimi in neugodnimi okolnostmi. A tudi Bolgare čakajo velike naloge, ako sami začnejo z napadom.

Da je Bolgarija s svojimi pripravami gotova, se da razbrati tudi iz poročila, ki pravi, da je Bolgarija voljna samo do torke, dne 24. t. m., čakati, da Srbija odpokliče svoje vojake iz onih makedonskih krajev, ki po pogodbi pripadajo Bolgariji.

Rusija na strani Srbov.

Bolgarski list „Večerna pošta“ poroča: Rusija je poslala zadnje dni večje množine streliva v Srbijo. Ruske ladje „Beograd“, „Sv. Jurij“ in „Grof Ignacijev“ so pretečeni teden pripeljale z Ruskega v rumunska pristanišča mnogo streliva, konj, živeža ter drugih vojnih potrebščin za Srbe. Rusko blago se spravlja deloma čez Rumunsko po železnici v Srbijo, deloma pa ga vozijo ruske manjše ladje kar gor po Donavi v srbska obdonavska pristanišča. Z Radujevaca ob Donavi, ne daleč od bolgarsko-rumunske meje, se dan za dnem naklada rusko blago in vozi v srbski tabor. Dosedaj je dobila baje Srbija od Rusov 5000 konj. Ruske ladje, ako tudi prazne, ne obiščejo nobene bolgarske pristanišča. Bolgari so radi tega nad Rusijo zelo ozlovoljeni. Nekateri listi tudi poročajo, da je došlo v Srbijo mnogo prostovoljcev iz Rusije, ki se hočejo boriti proti Bolgarom.

Črnogorci za Srbe.

Iz Cetinja poročajo: Kralj Nikola je izjavil, da upa v mirno poravnavo med Srbi in Bolgari. Za vsak slučaj pa stoji Črna gora na strani Srbov. Tri črnogorske brigade so že odpotovale v Peč, da varujejo Sandžak, ostale črnogorske čete pa stražijo mejo proti Albaniji, kjer se računa z vstajo.

Odstop srbskega ministrskega predsednika.

Srbski ministrski predsednik Pašič je dne 23. t. m. naznanil kralju Petru svoj odstop. Kot vzrok njegovega odstopa navajajo listi nesoglasje med člani vlade. Pašič je bil namreč za brezpogojno rusko razsodišče, dočim je vojni minister Božanovič predlagal, naj se izroči Bolgariji napoved vojske. V ministertvu, ki je imelo dne 23. t. m. posebno sejo, je bila večina proti Pašiču in je odklonila njegove predloge. Pašič je že drugič naznanil svoj odstop. Ni pa gotovo, ako bo njegov odstop kralj sprejel. Pašič je eden najboljših srbskih državnikov.

Vojska med Bolgari in Srbi l. 1885.

Sedanji spor med Bolgari in Srbi nas spominja na l. 1885., ko so napovedali Srbi Bolgarom vojsko. Po rusko-turški vojski l. 1876. je postala Srbija neodvisna od Turka, dočim so Bolgarijo razdelili. Kar je bolgarske dežele od Donave do Balkana (gorovja), je dobil bolgarski knez Aleksander; druga polovica, pod imenom Vzhodna Rumelija, pa je še ostala pod Turčijo. Ker pa Bolgari s to razdelitvijo niso bili zadovoljni, so 18. septembra 1884 spodili iz Vzhodne Rumelije turškega namestnika. Bolgarski knez je zasedel deželo ter jo je kljub temu, da sta se protivili Avstrija in Nemčija, obdržal.

Naenkrat pa so Srbi napovedali Bolgarom vojsko. Bilo je 14. novembra 1885. Začutil se je ves svet. Srbi in Bolgari so iste vere in tudi po jeziku se ne ločijo mnogo. Iz gole nevošljivosti, da je postala bolgarska dežela večja, so hoteli imeti Srbi od Bolgarov mesto Vidin z okolico. Tako se je pričel boj med brati, katerega so zakrivilo Srbi. Ko je bolgarski knez dne 14. novembra ponoči dobil naznanilo, da so udarili Srbi čez mejo, je dal svoji vojski sledeče povelje: